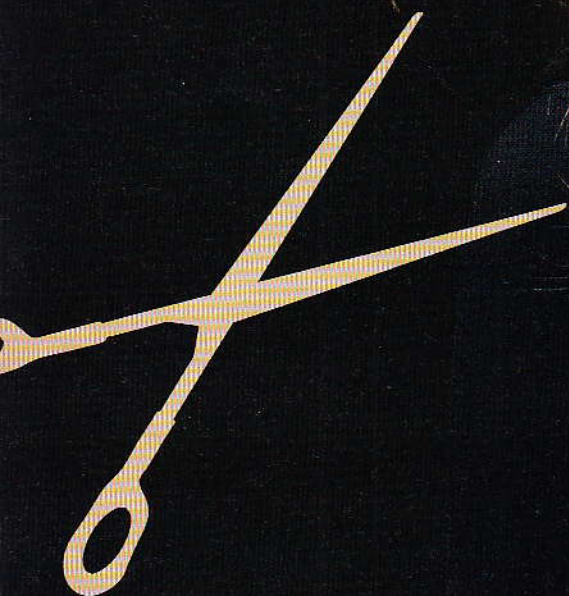
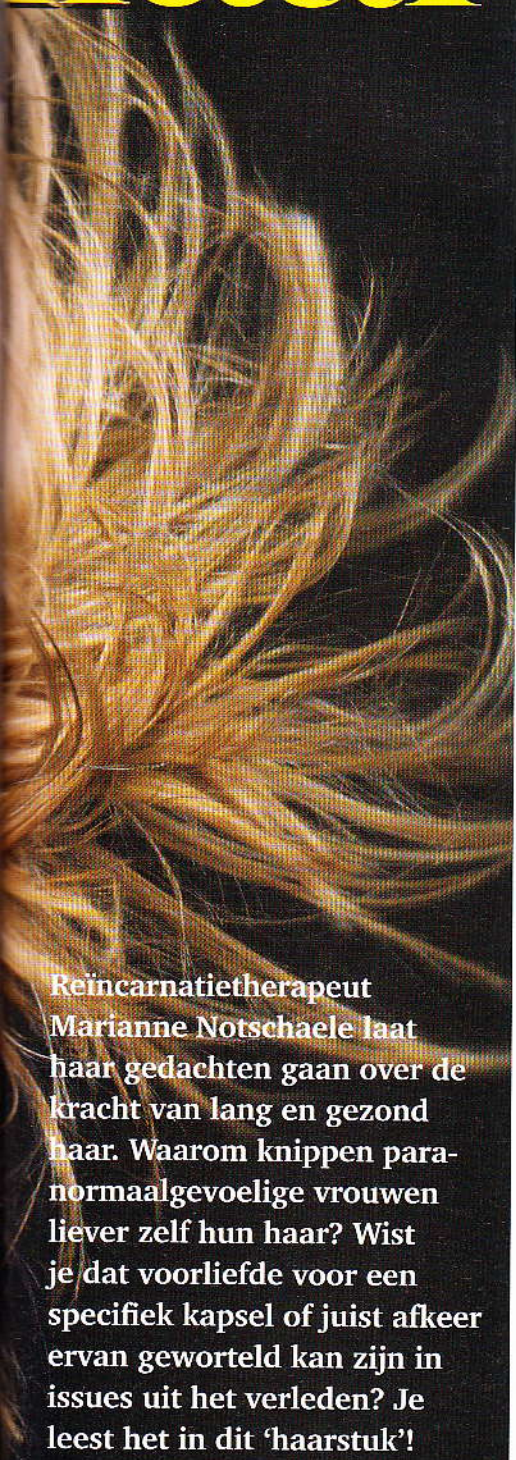

Afs je haar n

maar goed zit

Reïncarnatietherapeut Marianne Notschaele laat haar gedachten gaan over de kracht van lang en gezond haar. Waarom knippen paranormaalgevoelige vrouwen liever zelf hun haar? Wist je dat voorliefde voor een specifiek kapsel of juist afkeer ervan geworteld kan zijn in issues uit het verleden? Je leest het in dit 'haarstuk'!

Tekst: Marianne Notschaele-den Boer

Hoe draag jij je haar? Kort, lang? Krult het, is het steil? Heb je veel, weinig of helemaal geen haar meer op je hoofd? Welke kleur heb je? Honingblond, vurig rood of zwart? Ik heb een langwerpig gezicht, een hoog voorhoofd en middellang bruin haar dat domweg recht naar beneden valt. Jarenlang droeg ik een pony tot op mijn wenkbrauwen om dat rare grote voorhoofd van me te verbergen. Mijn derde oog verstopte ik achter een dik gordijntje haren. Ik wilde wegblijven van helderzien, maar van mijn toepasselijke haardracht was ik me niet bewust. Gelijktijdig met het toelaten van 'het paranormale' in mijn werk als therapeut, begon ik aan de kracht van mijn derde oog en de grootte van mijn voorhoofd te wennen. Een voorhoofd dat collega's weleens grappend 'typisch een Atlantis-hoofd' noemen. Na de ponyperiode gebruikte ik strikvormige haarklemmetjes om loshangende haren in toom te houden. Die symbolische betekenis ontging me eveneens. Lange tijd vertrouwde ik in mijn werk op perfectionisme en uitstekende voorbereiding in plaats van alles wat ik paranormaal waarneem. Net zoals de strikklemmetjes mijn haren in het juiste model wisten te houden, klemde ik me krampachtig vast aan bekende en vertrouwde zaken.

TONDEUSE

Welke kapper aan mijn haar mocht zitten, dat lag gevoelig. Als tweejarige dreumes werd ik door een oom, kapper van beroep, kaal geschoren met een tondeuse, opdat ik 'daarna zeker krullen zou krijgen'. Mislukt. Mijn haren groeiden weer aan, zo steil als maar zijn kon. Zijn knipactie was bedoeld als verrassing voor mijn ouders. Tijdens een logeerpartij bij hem en mijn tante pleegde hij zonder overleg kaalslag op mijn kinder-

bolletje. Mijn moeder schrok enorm toen ze me kwam ophalen, ze herkende haar eigen peuter amper terug. Die verrassingsaanval met tondeuse triggerde bij mij een ervaring uit een recent vorig leven, dat zich in de Tweede Wereldoorlog had afgespeeld. Bitter weinig bleef toen over van de mooie krullen die ik als Joods meisje had gehad, na aankomst in een concentratiekamp. Tot aan het zesde, zevende levensjaar liggen de herinneringen aan vorige levens bij kinderen voor het oprapen. De overgang tussen een vorig bestaan en het hier-en-nu is tot die leeftijd vergelijkbaar met een kierende deur waar spontaan herinneringen doorheen kunnen glippen aan vroegere tijden. In mijn praktijk kwamen soms ouders met hun jonge, gevoelige kinderen die onverklaarbare paniekaanvallen hadden bij het haren wassen of haren knippen. Ze gilden hysterisch, huilden, krijsten, sloegen om zich heen omdat ze 'niet onder de douche wilden' of niet wilden dat 'hun haren eraf moesten'. Als ik deze kinderen via speltherapie liet kennismaken met hun vorige levens die zich in een concentratiekamp hadden afgespeeld, waar hun angsten thuis hoorden (aankomst in een kamp = kaal scheren; douchen = gaskamer), verdween de paniek. Oude emoties werden verwerkt en ze leerden verschillen tussen toen en nu begrijpen. Nú hadden deze kinderen lieve moeders die slechts hun haren wilden wassen met niet prikkende kindershampoo en kwamen ze bij aardige kappers terecht die alleen maar een goed model in hun haren wilden knippen.

PAGEKAPSEL

Op zevenjarige leeftijd, vlak voordat een schoolvakantie aanbrak, werd ik als kind door mijn vader afgezet bij een herenkapper. Vaders verzoek – "Doe maar lekker ▶"

kort" – werd ingewilligd. Om mijn steile haar links en rechts van mijn gezicht op gelijke hoogte te krijgen, knipte deze kapper steeds meer van mijn haar af, tot hij concludeerde: "Klaar! Je lijkt precies op een middeleeuwse page". Geschokt staarde ik in de spiegel. Ik wilde een meisje zijn, geen jongen! Huilen stond me nader dan het lachen. Mijn haar was gekortwiekt tot halverwege

ik zag hield ik voor me, want ik nam hem ook waar als man die tegenspartelende kampgevangenen in oorlogstijd kaalknipte. Blijkbaar had hij iets met het thema 'haar' in meerdere levens. Of hij toch afgeleid werd door wat ik hem vertelde weet ik niet, maar feit was dat die keer mijn schouderlange haren opnieuw veel en veel korter werden geknipt dan ik tevoren strikt had

bij christelijke tv-omroepen, auteur van meerdere boeken over het geloof... Het zou zomaar kunnen, dat hij in een vorig leven monnik was en dat religieuze thema's in zijn huidige leven hun (haar)wortels hadden in een vorig bestaan waar geloof al een rol speelde.

'Voorkeuren en afgrijzen voor kapsels en specifieke kledij zijn soms gebaseerd op ervaringen uit verre verledens'

mijn oren, op mijn voorhoofd resteerde een korte scheve pony. Voor mijn gevoel liep ik maanden voor schut met dat pagekapsel. Tientallen jaren later maakte ik tijdens een regressiesessie kennis met een vorig leven van mezelf als middeleeuwse schildknaap, een hulpje van een ridder. Dat leven was niet leuk én liep vervelend af. Dankzij die sessie begreep ik beter waarom de vergelijking met een page, inclusief middeleeuws aandoend kapsel, mij als hoogsensitief kind doodongelukkig had gemaakt.

VERKNIPT

Het ging jaren goed bij kappers, verfbeurtten inclus. Ruim volwassen en de veertig gepasseerd, belandde ik op de behandelstoel bij een plaatselijke coiffeur. Onder het haren wassen aan de wasbak doezelde ik weg, om plotseling wakker te schrikken van wat ik zag. De shampoo-inzepende bewegingen op mijn hoofdhaar zorgden voor een tijdsprong naar het verleden en de kappershanden veranderden voor mijn geestesoog. Hedendaagse opgerolde hemdsmouwen maakten plaats voor kledij die hoorde bij het Franse hof in de pruikentijd. Ik zag dat mijn kapper in een vorig leven kamenierster was geweest. Als bediende had ze een dagtaak aan het opkammen en bepoederen van hoge witte pruiken. Ik vertelde dit aan de kapper, die niet vreemd opkeek van mijn paranormale waarneming. Hij zei: "Kan kloppen. Ik heb een hekel aan het touperen van platinablonden vrouwen en hoge bruidskapsels." Andere beelden die

aangegeven. Wéér een te korte coupe. Vanaf dat moment stond mijn besluit vast, voortaan nam ik de kappersschaar zelf ter hand! De overeenkomst tussen werken met cliënten en hun sterfervaringen in vorige levens en mijn eigen dode haarpunten bijhouden, vond ik best grappig. Dat ik door de reguliere gezondheidszorg werd beschouwd als 'totaal verknipt' omdat ik me als reïncarnatietherapeut profileerde, zelfs daar zag ik de humor van in.

ARIE BOOMSMA

Per mensenleven bepalen we als ziel ons eigen ontwikkelingstempo én welke levenslessen we hier op aarde willen aangaan. Na het sterven laten we ons lichamelijk omhulsel achter en nemen we onze zielsenergie mee naar een volgende incarnatie waar we nieuwe keuzes baseren op reeds opgedane ervaringen. Aangename ervaringen worden omgezet in positieve (ziels)herinneringen, vervelende ervaringen in meer negatieve; ook ervaringen met kleding en haardracht. Tv-presentator Arie Boomsma beschreef in de tweede editie van 2015 van tijdschrift *Flair* 'de geschiedenis van zijn kaalheid'. Openhartig stelde hij in een column: "Die beginnende kale plek op mijn achterhoofd herinnert mij eraan dat er nu ook processen in tegengestelde richting gaan bewegen. Ik word kaal. Mijn hoofd ziet eruit als dat van een monnik uit een of ander klooster in de Middeleeuwen." Ik moest erom grinniken en zag het voor me. Boomsma, geboren en getogen in een domincesgezin, presentator

INDIANEN & VIKINGEN

Zo kan het gebeuren dat ik huiver bij het zien van schilderijen uit de zestiende eeuw waarop adellijke dames staan afgebeeld. Volgens de toen geldende modevoorschriften lieten ze hun voorhoofden goed uitkomen door alle wenkbrauwhaartjes weg te plukken en hun haargrens ver naar achteren weg te scheren. Hoe hoger het voorhoofd, des te opener en intelligenter vond men de blik. Confronteert zo'n schilderij me met mijn eigen blote voorhoofd? Was ik in een vorig leven zelf zo'n dame of ben ik ooit door zo'n vrouw onheus behandeld? Voorkeuren en afgrijzen voor kapsels (en specifieke kledij) zijn soms gebaseerd op ervaringen uit verre verledens. Bruinharige Renske verft haar haren rossig rood. Zij had meerdere gelukkige vorige levens in Schotland en Ierland en houdt dankzij hedendaagse verfbeurtten een prettig gevoel 'levend'. De van nature blonde Jenny verfde haar haren spontaan zwart, vlak nadat ze een relatie aanging met een partner die ze – naar pas jaren later bleek – kende uit een vorig leven waarin ze samen een relatie hadden, beiden als Noord-Amerikaanse indianen. Sandra liet zich een kort stekeltjeskapsel aanmeten, omdat dat zo goed past bij haar mannelijke kledingstijl en de legerboots die ze regelmatig draagt. Om pas recent te ontdekken dat dit samenhangt met een krachtig vorig leven als soldaat. Pauls 'matje', een opgeknipte haarstrook in de nek, vertoont grote gelijkenis met hoe hij er als indiaan op oorlogspad uitzag. Nadat Chantal zich verdiepte in yoga, schoor ze vrijwillig haar hoofd kaal. De boeddhistische monnik die ze in een vorig leven was geweest, piepte als het ware opnieuw tevoorschijn. Henk met zijn extreem lange, golvende, roodbruine haren tot op zijn heupen lijkt zó weggelopen uit een Vikingleven. Deze voorbeelden geven aan hoe specifieke haardrachten en -kleuren samen kunnen hangen met herinneringen aan krachtige, oude ervaringen. Ook het tegendeel is mogelijk, dat 'haar' of 'kaalheid' onbewust nare ervaringen uit het verleden omhoog haalt. Denk aan de gegeven voor-

beelden van paniek bij jonge kinderen bij het haren knippen; maar ook chemokuren (haaruitval én bijbehorende lichamelijke reacties zoals extreme moeheid) zorgen geregeld voor het triggeren van vorige levens die eindigden in een concentratiekamp. Zelfs het zien van een bepaalde plant kan sluimerende ervaringen in het onderbewustzijn wakker roepen. Dana vertelde dat de rillingen over haar lijf liepen, toen ze bij het verplaatsen van planten in de tuin een struik uit de grond trok en dit vol afgrijzen bij de wortels vasthield. Waar ze naar keek in combinatie met het zware gewicht dat ze voelde, associeerde ze met een hoofd dat ze bij de haren vasthield. Tja, scalperen, het afsnijden van hoofdhuid met haren er nog aan vast, laat ook sporen na op de ziel.

113 KILO HAAR

In een tv-documentaire zag ik een vrouw van 47, Asha uit Florida, die haar extreem lange haar showde: zeseneenhalf meter lang, 110 kilo wegend! Per maand verbruikt zij vierentwintig flessen shampoo. Lang haar is mooi, maar zulk lang haar is lastig schoon te houden en pijnlijk voor het hoofd. Als Asha haar haren los draagt, sleept ze het in een dikke vlecht achter zich aan over de vloer. Meestal rolt ze haar haren op tot een bundel die ze in een draagzak op haar rug meesjouwt. Gemakkelijk is anders. Een dokter bevestigde wat anderen vermoedden: zo'n enorme vracht haar is slecht voor de gezondheid. Röntgenfoto's toonden aan dat Asha's nekwerfels – sinds ze vanaf haar 24^e haar haren liet groeien – ernstig te lijden hebben onder de zwaarte en trekkracht van het haar. Voor Asha's gezondheid zou het beter zijn haar haren deels af te knippen. Haar reactie in de documentaire: *"No, it is my baby, my sweetheart! I will never leave it!"* Bij het horen van de paniek in haar stem, vroeg ik me af of reïncarnatietherapie een optie zou zijn om Asha te laten inzien dat ze 'iets' mag loslaten? Zodra ze bewust begrijpt waarom ze haar lang wil hebben en steeds angstvallig bij zich draagt, kan ze

beter beslissen wat goed voor haar gezondheid is. Nu behandelt ze de opgerolde haren als haar kindje. Ze drapeert ze op een kussen, gaat ernaast zitten of liggen en zegt: *"We cuddle each other."* Ze zet de draagzak met opgerold haar in de auto naast zich op de passagiersstoel, liefdevol ingesnoerd met veiligheidsriemen en zegt: *"I talk to him a lot, I stroke him, he likes to go shopping, he loves fruit and vegetables"*, alsof ze voortdurend tegen een klein kind praat. Zou er iets gebeurd zijn rond Asha's 24^e levensjaar? Vanaf dat moment liet ze 'het' groeien. Een mislukte zwangerschap, die ze onbewust op deze manier nog steeds probeert te voldragen? Wat ook meespeelt is de vele aandacht die Asha (of liever, haar haar) krijgt van voorbijgangers, tv-ploegen enzovoort. Dat vindt ze bijzonder prettig. Die aandacht wil ze niet kwijt, net zo min als haar haar. Mogelijk gaat de oorzaak nog verder terug in de tijd, naar een situatie in een vorig leven, want regelmatig noemt Asha haar lange vlecht 'Mr. Cobra', vooral wanneer ze haar haren om haar nek heen drapeert. Ze draagt haar lange vlecht dan alsof ze een grote wurgslang vasthoudt. Wist je dat cobraslangen net zo lang kunnen worden als de lengte van Asha's haar: zeseneenhalf meter! Met behulp van inzichten over oude zaken zou ze emotionele gebeurtenissen uit het verleden alsnog kunnen verwerken en afronden, zodat ze nú niet zo'n zware last (extreem lang haar) met zich mee hoeft te dragen. Ik hoop van harte dat 'Mr. Cobra' haar op den duur niet nekt.

KRACHT

April 2017 had ik genoeg van het zelf voor kapper spelen. Mijn haren wilde ik weleens los kunnen laten hangen, maar daarvoor moest ik eerst naar een goede kapper. Na zoeken op internet vond ik hem in Den Bosch. Jong, zachttaardig, enthousiast en prijswinnaar van binnen- en buitenlandse haarconcoursen. De liefde voor 'haute coiffure' spatte van hem af, door hem durfde ik me te laten knippen. Het moet gezegd,

hij verrichtte een knipwonder toen ik bij hem in de kappersstoel zat: juiste lengte, niet te veel laagjes, een perfect bij mijn (voor)hoofd passende coupe. Opgetogen zwiepte ik na de finale föhnbeurt mijn haren heen en weer. Dit kapsel was perfect. Nog blijer werd ik van zijn opmerking: "U hebt ongewoon gezond haar, van de wortel tot aan de punt." Een bijbelverhaal schoot me te binnen, over krachtige Samson met extreem lang haar en ene Delilah die dat haar 's nachts stiekem afknipte en daarmee zijn kracht wegnam. Gezonde, lange haren hebben met kracht te maken! Haast huppelend keerde ik terug naar huis, waar ik paravriendin Monique mailde hoe blij ik was met mijn nieuwe coupe én kapper. Zij mailde terug: "Ik ga ook niet graag naar de kapper, liefst knip ik mijn lange haren zelf. Ik heb geen zin een ander in mijn kracht-antennes te laten wroeten." En: "Wist je dat er religies zijn waarbij mannen, zoals de Sikhs, hun haren niet mogen laten knippen? Veel heiligen en profeten hebben lang haar. Naast spirituele kracht heeft iemand met lang haar zelden tekort aan vitamine D." Het haar als spiegel van de ziel. In mijn hoofd rolden plaatjes voorbij van andere paranormaalgevoelige vrouwen die ik ken. Niet eerder viel me op dat zij allemaal enorm lang, gezond en snel groeiend haar hebben dat ze het liefst zelf behandelen. Mijn bruine, steile haren hangen eindelijk los. Mijn derde oog is voor iedereen zichtbaar en ik kijk mijn (derde) ogen uit wat er waar te nemen valt. Had ik eerst nog aansporing nodig om met mijn (voor)hoofd op de foto te gaan, nu durf ik mezelf te laten zien. Maar alléén als mijn haar goed zit natuurlijk! •

© Tekst Marianne
Notschaele-den Boer
RHA Publishing
www.vorigelevens.nl

VINTAGE LIFE

Verder lezen hoe mode uit vorige levens onze huidige kledingkeuze kan beïnvloeden? Download gratis Marianne's boek *Vintage Life* via www.vorigelevens.nl/boek-Vintage-Life.htm

Vintage Life

Marianne Notschaele-den Boer